

# Muzułmanie w Europie

**Muzułmańscy imigranci w Europie coraz częściej postrzegani są jako zagrożenie dla ustroju i kultury Starego Kontynentu, szczególnie przez swoją siłę demograficzną, obyczaje, odmienność religijną i brak integracji ze społecznościami zamieszkanych państw. (ew)**

Najwięcej muzułmanów zamieszkuje we Francji, w Niemczech i w Wielkiej Brytanii. We **Francji** 9.6% społeczeństwa to muzułmanie. Pierwsze kontakty tych dwóch kultur datowane są na VIII wiek. Obecnie najwięcej wyznawców islamu pochodzi z państw Maghrebu, szczególnie z Algierii, byłej kolonii francuskiej, która w 1962 ogłosiła niepodległość oraz z Maroka, Tunezji i Turcji.

W **Wielkiej Brytanii** mieszka około 4.6% muzułmanów. Pierwsi wyznawcy islamu osiedlali się tutaj w początkach XIX wieku. I fala migracji z Azji Południowej rozpoczęła się początkiem lat 50-tych i miała podłoże ekonomiczne - w państwie brytyjskim brakowało siły roboczej. W 1965 r. napływ został ograniczony dla osób, który nie mogli wykazać się posiadaniem rodziny na obszarze Zjednoczonego Królestwa. Obecnie najwięcej imigrantów pochodzi z Pakistanu, Bangladeszu i Indii. W Wielkiej Brytanii wobec muzułmańskiej mniejszości prowadzona była polityka wielokulturowości.

Najstarsze ślady obecności wyznawców islamu na terenie **Niemiec** są datowane na XVII wiek. Jednak największy napływ

muzułmanów miał miejsce w latach 60-tych, kiedy to RFN przeżywało boom gospodarczy i podpisało umowy o sprowadzeniu siły roboczej z Turcji (1961), Maroka (1963) czy Tunezji (1965). Początkowo tzw. *gasterbaitery* przybywali samotnie, dopiero w 1973 r. pozwolono na łączenie rodzin. Na świat zaczęło przychodzić tzw. drugie pokolenie imigrantów. Obecnie w Niemczech mieszka około 5% muzułmanów. Uzyskiwanie obywatelstwa jest trudne, ponieważ w Niemczech przez długi okres czasu obowiązywało *prawo krwi*. Najwięcej muzułmanów pochodzi z Turcji, Bośni i Hercegowiny, Iraku i Iranu.

Muzułmanie w Europie szczególnie po 11 września 2001 r. spotykali się z przejawami islamofobii. Wielu Europejczyków postrzegało te mniejszości wręcz jako piątą kolumnę, jako największe zagrożenie dla tożsamości Starego Kontynentu. Podkreślano brak integracji muzułmanów ze społecznościami, wśród których mieszkali, ich coraz to większe roszczenia (np. dotyczące budowy minaretów), niedostosowywanie się do panującego prawa (np. francuski zakaz noszenia burek) i powodowanie zamieszek.(ew)